

Hil y a t a l i b i l ' i l m .

Undervisning tager udgangspunkt i bogen *Hilya talibil' ilm*, hvilket omfatter regler for hvordan en muslim skal være, herunder de grundlæggende principper for en elev. Det er vigtigt at man som elev i islam har disse regler og principper på plads, idet man konstant skal være et godt forbillede for andre. Disse indeholder bl.a. manér, opførelse, hvordan ens forhold til Allah swt. og Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*) skal være, at være gavmild og behjælpelig for andre m.m. Bogen er kort sagt en guide til den der søger viden med en korrekt islamisk *akhlak*..

Forfatteren for bogen hedder Shaikh Bakir az Zayt og er skrevet år i 1400 *hijri*.

Kapitel 1.: Manér for den studerende for livet.

Kapitlet indeholder 10 punkter hvilket er følgende:

1. Al 'ilmu 'ibadah.
2. Al Khusla al jamia'.
3. Mulazamatu khasyatillah.
4. Dawamul murahama.
5. Khiftul jana.
6. Al kana'a waz zuhat.
7. At tahalli birawnak al 'ilim.
8. Tahalla bil murua.
9. At tamatu' bi khisal ar-rujula.
10. Hajru at taraafa.
11. Al i'radu an majalis al lagw
12. Al i'radu an al hayshat
13. At tahalli bir-rifk
14. At taammul
15. As sabat wat tasabbut

1. Al 'ilmu ibadah: Selve 'ilm skal være tilbedende.

En muslim skal have nogle ting på plads, før han kan søge viden. *Ikhlas u niyyah*, selve oprigtigheden skal være ifølge ens intention. I *surah al Bayyinah* står der, at man skal tilbede Allah swt. med oprigtighed. Flere *ahadith* forklare også, at enhver handling er ifølge ens intention. Dvs. ens *ibadah*/tilbedelse afhænger af ens intention. Ens intention skal selvfølgelig alene være for Allah swt. skyld og det samme gælder '*amal*' (handling). Hvis ikke dette overholdes, vil der tværtimod opstå *riya* (stolthed). Herunder skal en muslim være opmærksom på ikke at lave *riya* (at vise sig) eller komme i nærheden af det i det hele taget. Derfor er det vigtigt at have denne del konstant med i ens *dua*' (bøn).

En *Talibil 'ilm* skal passe på og være varsom med sin studie, samt det han/hun siger. Dette betyder, at man skal studere korrekt, forstå det, samt være i stand til at forklare det videre. Grunden til dette er fordi, at når en '*Alim*' (lærd) laver en fejl, er det ligesom at hele verden laver fejl – *Zallatul 'alim*, *zallatul 'alam*. Hele samfundet, befolkningen eller landet osv. er afhængige af disse '*Ulama*' (lærde). Dette gælder ikke kun '*Ulama*', men alle der har en tilknytning til folks hverdag, herunder bl.a. imamer, overhoveder i familien, chef osv. En anden grund kan være iflg. *Abu Dawoud* som har sagt: "*Vi har ikke læst viden for Allah's skyld, Og Allah benægtede andet at hans viden skulle være for ham alene.*"

"Når en '*alim* laver en fejl, skal der slås på trommen." (ordsprog). Dvs. at alle skal vide at den pågældende lærd har lavet en fejl.

2. Al Khusla al jamia': At følge Salaf as Saalih's vej.

Denne del indeholder værdier som at elske Allah swt. og Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*). Det forklarer at enhver muslim skal følge Quran og Sunnah. Mht. dette siger Allah swt.: "*Sig (oh Muhammad), hvis I elsker Allah så følg mig. Allah elsker jer og han tilgiver jeres handlinger*". I Quranen står der at man skal elske Allah, men hvad indeholder egentlig denne form for kærlighed. Det skal ikke være den form for overdrivende kærlighed som Sufister bl.a. viser eller generelt folks kærlighed, som har overskredet grænserne i form af digte, løgne på Allah og Hans profet m.m.. Men det skal være i form af at adlyde Allah swt., og følge det der står i Quran og Sunnah. Det samme gælder Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*), dvs. ens kærlighed til ham skal betyde at man følger hans budskab og efterligner ham. Endvidere er man tæt på Allah swt. eller kommer i kontakt med ham, ved at lave *Ibadah*, *dua*', *salah*, gode handlinger osv. Hermed skal man holde sig til de ting, samt praktisere det Allah swt. elsker.

Et vigtigt punkt for os muslimer i dag er at følge *Salaf*, de tre generationer efter Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*). Disse er *Sahaba* (profetens venner), *Tabiin* (generationen der kommer efter *sahaba*), *Etbaun tabiin* (generationen der kommer efter *tabiin*). Disse tre generationer er anderkendt som muslimer der efterfølger Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*) på den korrekte måde. *Salaf* er gældende til i dag, idet vi alle efterfølger Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*). ”*Khairu khalaf li khairi salaf - Den bedste efterfølger er den som var foregående*”. Efter disse gode og pragtfulde muslimer, opstod der desværre grupperinger der kaldte til vildledelse. *Dari Kutni* har sagt følgende: ”*Jeg hader 'ilmul kalam (alt vedr. filosofi) og de der overkommentere quranen (dvs. quranen kan have en anden betydning pga. den er logisk eller at vi lever i en anden 'asr/tid)*. Disse grupper er fortalere for, at *al akl* (hjernen/forstanden) kommer i første prioritet end *an nakil* (Quran og Sunnah). En muslim der tager afstand fra disse mennesker og grupperinger, samt ikke går i diskussion med disse, kan hermed blive kaldt for *as salaf*. En anden gruppering kaldt *Al-mu'tezila* diskutere sig nemlig frem til *deen* (religion), og dette skal en muslim passe på. *Ibn Taymiyya* siger at familien af Sunnah (*Ahli Sunnah*) er den bedste, som netop har opnået *takwa* (gudsfrygtighed) og har valgt Allah's vej (*Siratul Mustakin*). Muslimer skal holde sig til denne retning og afvige fra de andre misvejende retninger, *as subul* – de sidelæggende, afbøjede veje som føre os til de forkerte spor.

3. Mulazamatu khasyatillah: At være forenet med gudsfrygtighed, at have frygt for Allah swt. Herunder skal man have frygt i *zahir* (udadtil) og *al batin* (indadtil). En muslim skal konstant frygte Allah swt. i alt. *Imam Ahmad* har sagt: ”*Basis for viden er at frygte Allah*”. På denne måde skal man have fundamentet på plads, før man kan komme videre med andet.

4. Dawamul murahama: Gentagende opsyn.

Her skal man konstant observere sine egne handlinger og harmonere mellem *al Khauf* (frygt) og *ar raja* (håb). Som muslim skal man holde sig til begge, dvs. man hverken skal holde sig til den ene eller den anden.

5. Khiftul jana: At lægge sin vinge til folk.

Som muslim skal man hjælpe andre, være gavmild og gøre ting for dem *fisabilillah* (for Allah's skyld). Som *talibil 'ilm* er det vigtigt, at man bliver et godt forbillede for andre. Mennesker er nemlig forskellige og hvis man ikke viser folk ens egen godhed, ved at hjælpe og afbøje sig osv., vil

man desværre opleve folk som *Karun*. Folk har tendens til at vise *khulaya* (arrogance), med den stilling, magt, penge, uddannelse m.m. de har. Men Allah swt. kikker ikke på folks udseende, men tværtimod det der ligger i ens hjerte, som det fremkommer i quranen. I et andet vers i quranen står der, at det udvendige ikke har nogen betydning, hvis den ikke bliver fremlagt til Allah swt. Som studerende i islam får man automatisk en stilling i samfundet, som er anderledes end folk. Under denne punkt bliver den studerende god til at bekæmpe *kibir* (stolthed), *khulaya*, den indre egoisme og vil nemt lænke ens *nafs* (lyst og begær) fra *dunya* (verden) osv. Derfor er det vigtigt hvad man foretager sig og konstant har opsyn med sig selv, hvad man laver, siger, gøre osv.

6. Al qana'a waz zuhat: At være tilfreds og være lige med folk.

Herunder gælder det at man som muslim skal acceptere tingene som de er, dvs. være taknemmelig for det Allah swt. har givet os. Allah swt. siger i quranen, at jo mere man taknemmelig er, des mere får man af Allah swt. Den anden ting er at være lige med andre, ligesom *zuhd*, som betyder at man giver afkald på noget man godt kan lide, selvom det er *halal* (tilladt). Grunden til dette er fordi, at man er bange for at disse ting påvirker ens personlighed og hverdag. På denne måde forstærker man sin egen *nafs*.

7. At tahalli birawnak al 'ilm: Hvordan ens opførsel skal være.

Under dette punkt følger der yderligere 5 punkter, der fungere som hjælpemidler til hvordan en muslim, især en *talib 'ilm* skal være i sin manér. Disse er følgende:

1. *As Sakin.* - At være rolig.
2. *Wal Wiqar* - At have respekt udadtil.
3. *Wal Khusu 'u* - At have koncentration.
4. *Wa attawadu 'u* - At være lige med andre.
5. *Wal luzumi*
Mahaja - At opbygge sin ydre og indre, samt opgive det modsatte.

8. Tahalla bil murua: At have gode manér.

Herunder er et vigtigt at man konstant er imødekommende, smilende, hilsende, glad, positiv osv. Endvidere skal man tolerere negative handlinger fra andre, komme væk fra stolthed og *jahiliya*

(uvidende) tankegang, undgå dårlig opførsel på gaden, dæmper sin stemme, bekæmper for Allah swt. skyld osv.

9. At tamatu' bi khisal ar-rujula: At have mandlige egenskaber.

Dette betyder ikke at man skal råbe, slå, skælde ud osv. Men være en person der har tålmodighed, gode manér, respekt, forståelse for *deen*, afbryder folk når de fortæller noget forkert m.m. Disse instinkter er noget man enten er født med eller noget man skal optjene. Ligesom *saca'a* (modighed). Det er ikke alle der er modige, men bliver det ved at bestræbe sig efter det.

10. Hajru at taraafa: At forlade det luksuriøse.

Under denne punkt oplæres man i at forlade ting, der kan være årsag til at ødelægge ens eget liv. Det kan være tøj, mad, andre genstande m.m., som vi kan miste kontrollen af. Som muslim skal man optjene det som ligger hos Allah swt. På denne måde skal man bestræbe sig for at kontrollere og komme i samarbejde med sin *nafs*, mht. hvad man egentlig har behov for. Man skal ikke glemme at 'ilm kommer i første række.

11. Al i'radu an majalis al lagw: At holde sig fra de steder hvor folk snakker forgæves.

Al *lagw* betyder i denne her sammenhæng, forgæves snak, tidsspild osv..

En *talibil' ilm* havner desværre tit i disse situationer, hvor han i stedet kan holde oplæg, give *da'wa*, læse quran (*hifd*), udføre *sunnah* m.m. Tværtimod bruger han tiden på andet end *'ibadah* sammen med useriøse folk, som bruger tiden på joke, bagtaleri, sjov og spas, film osv.. På denne måde vil man sandelig falde ned på den niveau, som dem man omgås med. Derfor skal man forlade denne form for *jama'a* (gruppe).

12. Al i'radu an al hayshat: At holde sig væk fra *fitna*.

Alle havner i *fitan*. Nogle prøvelse kommer fra Allah swt., andre skaber man selv. Nogle grupperinger forstår nogle emner som de selv vil og udelukker andres holdninger indenfor emnet, som også kan være korrekt at følge. På denne måde spredes den pågældendes holdning og der bliver advaret mod andre holdninger. Hermed skabes der nye grupperinger, som modstrider hinanden, tager afstand fra hinanden og stempler hinanden med diverse ord m.m.

Et eksempel kan bl.a. være genoprejsning efter *ruku'* under *salah* (bønnen). Skal man samle hænderne igen efter genoprejsningen, eller kan man nøjes med at lade hænderne hænge langs siden?

Det samme gælder under *djulus*. Skal man pege med fingeren eller skal den være i bevægelse? Nogle grupperinger går ekstremt op i disse ting og stempler folk ud fra hvad de ser. Problemet er, at disse punkter er sager indenfor *furu'* (grene), herunder regler for *salah*, og ikke *'aqidah* (doktrin). Dette er en advarsel imod de der bedømmer folk ud fra deres egen synspunkter. Der opfordres i stedet at give *da'wa* eller *nasiha* (råd) ud fra de stærkeste beviser.

13. At tahalli bir-rifk: Måden at sige tingene på.

Det er vigtigt for en *talibil' ilm* at ytre sig på en måde, der vinder folks hjerter. For at man kan få skabt opmærksomhed er det relevant at udvise god adfærd, samt have en god talemåde.

14. At taammul: Analysere ting/emner.

Det er vigtigt at man gennemstudere et emne grundigt, for at opklare en situation. Det betyder at man ikke skal tale frit og uden viden. Det samme gælder mht. spørgsmål. Herunder skal man tænke nøje på spørgsmålet og svare hvis man har viden indenfor emnet, ellers skal man tie.

15. As sabaat wat tasabbut: At have fokus på et emne og have beviserne i orden.

Assabaat betyder at holde fast ved noget. Herunder et eller flere emner. F.eks. at studere *sharia'* (*ilmu shar'i*). Det er ikke alle der kan fuldføre dette, da man oplever at mange falder fra. Mange bliver stresset og andre beskæftiger sig med andre ting, f.eks. familie, venner, arbejde osv. Mange har på denne måde valgt *dunya* frem for *akhira*, hvilket har resulteret i at afvige fra *deen*. Derfor er det vigtigt at man har fokus rettet på sit emne, samt prioritere det.

Assabat og *sabr* ligger tæt op ad hinanden. Disse to har stor betydning for en *talibil' ilm*, fordi at man under studiet skal bestræbe sig og samtidig være tålmodig, for at kunne opnå et positivt resultat.

Wat-tasabbut betyder at man skal undersøge et emne og have dokumentationerne på plads. F.eks. kan der opstå en situation, hvor man sidder med en *fatwa* om et emne fra *Shafi'i (rahimullah)* og underviser folk i dette. Men det man ikke ved er, at *Shafi'i (rahimullah)* har to *fatawa* indenfor emnet. Dette beviser at man ikke har undersøgt emnet grundigt.

Kapitel 2: Metoden for at søge viden.

Kapitlet indeholder følgende punkter:

16. Kayfiyat at talab wa maratibahu.
17. Talaqqi al 'ilm 'anil 'ashyag.

16. Kayfiyat at talab wa maratibahu. Rækkefølgen for hvordan viden skal søges.

Alle Ulama siger: ”Dem som ikke har deres usool (fundament) i orden, kommer aldrig til at opnå noget”.

Hvad er de vigtigste emner under søgen af viden?

- 1) *Al Qur'an*. Herunder skal man læse med *ahkam* (regler). Man skal læse med en egnet *shaikh* der har *'ijaza* (tilladelse til at undervise) og som kan lære en om reglerne, evt. rette ens fejl osv. Man skal ofre sit liv og tid for at studere og lærer Quran, samt praktisere det.
- 2) *Tawhid*. (Allah's enhed)
- 3) Det arabiske sprog.
- 4) *Hadith*. (Muhammad *Sallallahu alayhi wa sallam* sædvaner)
- 5) *Fiqh*. (Principper/juridiske regler)
- 6) *Usool ul fiqh*. (Fundamentet for principper/juridiske regler)
- 7) *'Ilmul faraid*. (At arve et selvstændigt emne)
- 8) *Tafsiir*. (Fortolkning)
- 9) *Usool at tafsiir*. (Fundamentet for fortolkning)
- 10) *Seerah* (Alt vedr. Muhammad *Sallallahu alayhi wa sallam* liv)
- 11) *'Uloom al Qur'an*. (Viden om Qur'an)

17. Talaqqi al 'ilim 'anil 'ashyag. At få viden fra *Shuyukh*.

Dette punkt handler om at man skal studere hos en *Shaikh*. Grunden til dette, er fordi man altid kan fejle under selvstudie. En *Shaikh* kan forklare emnet og de uenigheder der findes omkring dette. Hermed spiller det arabiske sprog også en vigtig rolle, hvilket betyder at ikke alle har adgang til det grammatiske. Endvidere er der også adskillige punkter, regler, stadier, faktorer som kræver en underviser. 'Ulama siger: ” Den der kommer til 'ilm alene, vil ende med at komme ud af det alene ”. Der lægges vægt på at man får undervisning fra en lærer, da han vil guide eleven igennem forløbet.

Kapitel 3: Manér for den studerende med sin *Shaikh*.

Kapitlet indeholder følgende punkter:

18. Ri'ayatu hurmati ash-shaikh.
19. Ra'sul malik ayyuha at talib min shaikhik.
20. Nashatu ash-shaikh fi darsihi.
21. Al kitabatu anish-shaikh.
22. At talaqqi anil mubtadia.

18. Ri'ayatu hurmati ash-shaikh: At respektere den du får viden fra.

Herunder er det vigtigt at man tager hensyn til den man får viden fra. Rettere sagt, at man respekterer den pågældende *Shaikh*. Endvidere skal man give ham en stilling som han fortjener. Dvs. man taler med respekt, udviser god manér overfor ham, kalder på ham med respekt og bruger fornuftige kaldenavne, skjuler hans fejl og konfrontere ham personligt med det m.m.

19. Ra'sul malik ayyuha at talib min shaikhik:

Man lærer alt det grundlæggende af ens *Shaikh*. Efter denne fase går man selv videre med at studere *deen* detaljeret. Under selve studiet er det vigtigt, at man er gavmild overfor læreren og respektere ham med en god adfærd. Men det betyder ikke at man skal efterligne ham i alt, tværtimod er vores forbillede Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*) som skal efterlignes.

20. Nashatu ash-shaikh fi darsihi: Hvordan er *Shaikh* i undervisningen.

Under dette punkt skal eleven være frisk og veloplagt til timen, da det smitter af på læreren og hans undervisning. Dvs. eleven afspejler læreren.

- 1). Eleven skal være frisk til *dars*. Han skal have sovet ud, være mæt og være koncentreret.
- 2). Han skal være forberedt.
- 3). Ingen undskyldninger er gældende.
- 4). Man må ikke hakke ned på hinanden, tværtimod skal man hjælpe de andre.
- 5). Man må ej heller drille eller mobbe de andre elever.

21. Al kitabatu anish-shaikh: At tage notater til *Shaikh*'s undervisning.

Notaterne er et hjælpemiddel til at huske og evt. undervise andre i fremtiden. Nogle *'Ulama* kræver at læse deres elevers notater igennem, for netop at sikre sig at eleverne ikke har skrevet noget forkert.

22. At talaqqi anil mubtadia: At få viden fra en *mubtedia*'.

En *Mubtedia*' er en person som fornyer i Islam og kalder til det. F.eks. *mawlid an nabawi* (profetens fødselsdag), at besøge gravpladser med det formål at forvente *shafa'a* (forbøn eller noget godt generelt) fra den afdøde, blive på gravstedet og lave *'ibadah* osv.

Fornyelse i Islam er ikke tilladt, idet Islam er fuldendt. Man må ikke tage viden fra disse mennesker overhovedet, medmindre man er *Shaikh*. Det er dog kun i visse tilfælde at en *Shaikh* kan tage viden fra dem. F.eks. har der gennem tiden være *sufister*, som har været eksperter indenfor *Qur'an*, andre *mubtadia*' har været eksperter i det arabiske sprog osv.

Der findes to slags *Mubtedia*'. Den ene laver *bid'ah* (fornyelse), men kalder ikke til det. Den anden kalder åbenlyst til *bid'ah*. Og som *talibil' ilm* er det forbudt at omgås og få viden fra disse.

Kapitel 4: Manér omkring kammeratskab.

Kapitlet indeholder følgende punkter:

23. Ihzar karin alsoou.

23. Ihzar karin alsoou: Pas på *lagw* og dårligt venskab.

Venskab er delt op i 3 kategorier:

- 1). En ven pga. noget. Rettere sagt et venskab der opbygget på fælles interesser, f.eks. fodbold, skole, hygge m.m. Og hvis interessen er forsvundet, så er man ikke venner længere.
- 2). En ven for sjov skyld. Man er kun sammen for sjov og hyggens skyld, og lære ikke noget fra hinanden om det er *halal* eller *haram*. Rettere sagt man er tomme begge to.
- 3). En ven med omhu. Herunder skal man være som spejl for hinanden. Dvs. man skal hjælpe hinanden, give *nasiha*, dækker over hinanden, holde på hinandens hemmeligheder osv.

Kapitel 5: Måden den studerende fører sit liv på, på basis af viden.

Kapitlet indeholder følgende punkter:

24. Kibarul himma fil 'ilm.
25. Al nahmah fit talib il 'ilm.
26. Ar-rihla lil taleb.
27. Hifzul 'ilmi kitabaten.
28. Hifzur ri'aya.
29. Ta'ahudu al mahfudat.
30. At tafaqquh bi taghrij al furu'a alal usool.
31. Al luju'u ilallah fit talab wat tahsil.
32. Al amaanatu al 'ilmiyyah.
33. As siddiq.
34. Junnatu talibil 'ilm.
35. Al muhafatha 'ala raas malik.
36. Ijmamun nafs.
37. Qiraatu at tashih wad dabt.
38. Jardu al mutawwalat.
39. Husn as sual.
40. Al munathara bila mumaara.
41. Murajatul 'ilm.
42. Talibul 'ilm ya 'ishu bayna al kitab was sunnah wa 'ulumiha.
43. Istikmal adawat kul fan.

24. Kibarul himma fil 'ilm: Ambitioner for at studere.

Folk har forskellige ambitioner til livet. Nogle kan have høje, hvorimod andre kan have lave ambitioner. I denne sammenhæng skal man som *talibil 'ilm* bestræbe sig høje mål via *'ibadah*, *dua* (hvilket er det vigtigste for en *talibil 'ilim*), *salah*, studie osv. At sætte mål for ens eget liv har stor betydning og man skal derfor passe på med at ikke miste *deen*. Et godt redskab for at opfylde sine mål er, at sætte sig nogle faste rammer.

25. Al nahmah fit talib il 'ilm: At man opnår alt ved at søge viden.

'Ulama har studeret, undersøgt, tilbragt hele deres liv på Islam m.m. Disse mennesker har gjort alt klar for os, men dette betyder at man som *talibil 'ilm* ikke selv skal studere videre. Det er nemlig ikke alle der har opnået viden fuldt ud. Viden kan sammenlignes med havet, dvs. man kan ikke opnå al viden, ligesom man ikke kan samle hele havet i en hånd. Muhammad (*Sallallahu alayhi wa sallam*) arv i 'ilm er stor og vores opgave er at følge den, tage sig af den og søge denne arv.

26. Ar-rihla lil taleb: Rejsen for at opsøge viden.

'Ulama siger: "*Viden kommer ikke af sig selv, man skal rejse for opnå viden.*". For at man kan opnå 'ilm, skal man bestræbe sig efter det eller evt. rejse for at nå frem til viden.

27. Hifzul 'ilmi kitabaten: At lære viden udenad ved at notere det ned.

For at nå langt med sit studie, er det en god ting at notere alt ned fra undervisningen. Notesbogen vil fungere som et referat for nybegynder, eller kan bruges når man selv en skønne dag giver undervisning i det pågældende emne.

'Ulama siger: "*Det er vigtigt man notere det læste, hørte osv., da det vil gavne en senere hen.*".

28. Hifzur ri'aya: Det man lære skal praktiseres.

Ens *niyyah* (intention) skal alene være for Allah swt. skyld. Ligeledes skal man have *Ikhlas* (oprigtighed) i hver handling for Allah swt. Hvis man ikke har sin *niyyah* på plads, skal man ikke forvente nogen succes fra Allah swt. Enhver handling er afhængig af ens egen intention. *Abu Dawoud* har sagt: "*Vi studerede ligesom alle andre, men opsøgte viden i starten ikke for Allah swt skyld.*". Det er vigtigt at man praktisere det man har lært i Islam, og dette gør man netop for at beskytte og bevare 'ilm.

29. Ta'ahudu al mahfudat: At holde fast i det udenadlærte.

En muslim som kender quranen udenad, skal konstant repetere denne og praktisere ud fra det. På denne måde vil quranen ikke blive glemt. Dette gælder dog ikke kun alene quranen, men i alle aspekter indenfor *deen*.

30. At tafaqquh bi taghrij al furu'a alal usool: At studere *fiqh* (Principper/juridiske regler) og danne de 'værktøjer (*furu 'a*) der kan gavne for at bygge ens usool.

Nogle mennesker kan have *hifd* (memorisering) på *hadith*, men har ingen værktøjer for at udlede hvad *hadithen* indebærer, så den kan videregives. Dvs. forklares i dens korrekte mening, for dernæst at kunne praktiseres. På denne måde vil det kunne gavne.

Al istinbat Wal istidrat: At hente viden/forståelse fra *hadith* og forstå denne, samt handle ud fra det. Når 'ulama, såsom *Shaikhul islam Ibn Taymiyya*, *Ibnul Qayyim* osv. forklare et emne, oplever man tit at de bruger en bestemt *hadith*. Men til denne bruges der nogle dybtgående meninger og forståelser, som normalt ikke kan bruges blandt almindelige mennesker. Det er derfor ikke alle der kan fortolke en *hadith*. Allah swt. siger (meningsmæssigt): "*Kan man sammenligne den blinde og den der kan se*". Hermed kan man konkludere at det ikke kan lade sig gøre, idet den blinde ikke kan se. Det samme gælder vedrørende det ovenstående punkt. Der er forskel mellem en som har noget at understøtte med, og en der kun har udenadslæring. Dvs forskellen er hermed 'ilm.

31. Al luju'u ilallah fit talab wat tahsil: At komme nær Allah swt. ved at spørge og opsøge viden. Det er vigtigt at man som *talibil 'ilm* under sit studie har *tawakkul* (tillid) til Allah swt., og laver masser *dua* ', for netop at få viden og forståelse. Ligesom *Ibn Taymiyya* 's *dua* ': "*O Allah, du som har lært Adam og Ibrahim, lær mig. Du som har fået Sulaiman til at forstå, få mig til at forstå*". Hermed kan man konkludere, at viden og forståelse hører sammen.

32. Al amaanatu al 'ilmiyyah: At være ærlig i sin viden.

Man skal huske at referere til kilderne. Eksempelvis, hvis en person skriver en bog og bruger udtalelser eller citater fra en anden bog/*Sheikh*, så er det meget vigtigt at man henviser til den kilde man har taget det fra. Ellers kan det betragtes som tyveri.

33. As siddiq: Sandfærdighed.

Imam al 'Uza 'i har sagt: "*man skal lære at tale sandt før man studere viden*". Dette gælder i alt. Allah swt. siger (meningsmæssigt): "*O bani Israil, hvorfor siger I noget, som I ikke praktisere*". Det betyder at man skal være sandfærdig i det man siger. Ligesom *Imam al Waqia* ' der sagde: "*Ingen kan opnå viden, medmindre man er sandfærdig i sin tale*".

Modsætning til at være sandfærdig er løgn. Og 'Ulama har opdelt løgn i tre kategorier, hvilket er følgende:

- 1) *Kathibul mutamalli*q: At lyve for at opnå noget i *dunya*. F.eks. at man "fedter" for en *mubtadia* ' der har en høj stilling, som kan være til gavn for en selv.
- 2) *Kathibul munafiq*: Løgn fra hyklere. Denne hyklere lyver for at splitte *ummah*, ved at lave *fitnah* (splittelse) mellem muslimerne.
- 3) *Kathibul ghabiy*: Løgn fra en tumpe. F.eks. en person der prøver på at forklare et emne, uden at have den mindste viden om sagen.

Dette beviser hvor vigtigt det er, at man gør op med sig selv om man er sandfærdig før man søger viden.

34. Junnatu talibil 'ilm: Det bedste for en der søger viden.

En person der studere skal lære sig selv at sige: "jeg ved det ikke eller *Allahu 'alim* (Allah ved bedst)". Grunden til dette er fordi, at der er nogle mennesker som har fået en smule smag for viden, og efterfølgende tror de at de har fået det fulde overblik over det meste af det islamiske viden. Derfor kan den pågældende ikke få sig selv til at sige: "jeg ved det ikke". Det er en af grundene til at *ummah* er splittet i dag, fordi alle udtaler sig som om de var *mashayikh*.

35. Al muhafatha 'ala raas malik: At opbevare sin tid.

Det vigtigt at man forstår hvad formålet med livet er. Man skal vide at ens tid i *dunya* er begrænset, så derfor skal man bl.a. have styr på følgende:

- 1) Brug sin tid fornuftigt.
- 2) At omgås med andre studerende.
- 3) At være sammen med *shuyukh* for at udvide sin viden.
- 4) At få rådgivning fra *shuyukh* vedr. Islam.
- 5) Brug ikke ord som; "jeg vil gerne, jeg skal nok, jeg ønsker i fremtiden, efter jeg har gjort...". Man skal derimod lære og praktisere med det samme.

36. Ijmamun nafs: At man tager pauser under sit studie.

Når man studere tunge stof, så er det godt med nogle pauser ind i mellem. Det man skal forstå ved pauser er, at man ikke bruger sin tid på noget unødvendigt og venner, men tværtimod på 'ilm som også omhandler Islam. Bl.a. islamisk historier, noveller, noget der ikke er tungt at læse m.m.

37. Qiraatu at tashih wad dabt: Præcision og korrektheden i at læse.

Dette punkt er rettet mod *hadith*. Det skal forstås i den sammenhæng, at det man siger skal være i overensstemmelse med det der står i den pågældende *hadith*. Hvis man udtaler sig ukorrekt, så er der risiko for at meningen bliver forkert. Det kan resultere at man har løjet på vegne af Allah og Hans profet, og det kan også være en grund til at folk bliver vildledt.

38. Jardu al mutawwalat: At læse de store værker.

Når en *talibil* 'ilm har fået basis viden indenfor et emne, skal han videre med de store værker, hvor han går i dybden med disse. Dette vil udvikle ham både i viden og praksis.

39. Husn as sual: Hvordan man stiller et spørgsmål.

Ibn Qayyim siger, at når man sidder hos en 'alim, skal man spørge for at lære og ikke for at gøre det besværligt. 'Ulama mener at 'ilm har 6 stadier, hvilket er følgende:

- 1) Hvordan man spørger. Spørgsmålet skal formidles korrekt og uden huller.
- 2) At man hører efter. Når man stiller spørgsmålet, skal man også koncentrere sig om svaret.
- 3) Man anerkender at man har forstået det, inden man går videre.
- 4) At man lære svaret udenad.
- 5) At lære andre det som man selv har lært.
- 6) At handle ud fra det man har lært.

40. Al munathara bila mumaara: At diskutere uden beviser.

Nogle muslimer mener, at man opnår *haq* (sandheden) ved at diskutere. Men *haq* kommer kun med beviser.

41. Murajatul 'ilm: At repetere 'ilm.

Viden kan aldrig blive fastgjort i hjertet, medmindre man repetere det man har lært. Den bedste tid for at repetere er efter *fajr* (morgenbønnen), idet der i dette tidsrum er masser af *barakah* (velsignelser).

42. Talibul 'ilm ya 'ishu bayna al kitab was sunnah wa 'ulumiha: Ham der søger viden lever mellem Quran og Sunnah, og det der hører til.

Man skal ikke gætte sig frem til noget, men man skal tage udgangspunkt i Quran og sunnah.

Ligesom en læge som ikke kan kurere en patient ved at gætte sig frem, men derimod undersøger og behandler ham ved hjælp af lægevidenskab.

43. Istikmal adawat kul fan: At følge op på samtlige emner indenfor hvert fag.

Dvs. man skal have viden indenfor ethvert fag, som f.eks. *'ilmul hadith, mustalal hadith, usool al fiqh, fiqh, usool al tafsir* osv. Når man har basis viden indenfor hvert fag, så er det nemmere at få overblik over *deen* og man undgår at falde hos de forkerte grupperinger.

Kapitel 6: Pryde en selv med gennemførelsen af viden.

Kapitlet indeholder følgende punkter:

44. Min 'alamat al 'ilm an nafi'a.
45. Zakatul 'ilm.
46. 'Izaatul 'ulama.
47. Siyanatul 'ilm.
48. Al mudara la al mudahana.
49. Al gharamu bil kutub.
50. Qiwamu maktabatik.
51. At ta'amulu ma'al kitab.
52. Wa minhu.
53. I'jamu al kitaba.

44. Min 'alamat al 'ilm an nafi'a: Tegn på viden er til gavn for vedkommende.

Viden er opdelt i to:

- 1) Viden som har til gavn. (Islamisk viden)
- 2) Viden som ødelægger. (filosofi)

45. Zakatul 'ilm: Gavmild med viden.

Det man har lært giver man videre, og ikke holder det for sig selv.

46. 'Izaatul 'ulama: Ære for de lærde.

Man skal ære, respektere og værdisætte de lærde og deres viden over os selv. Selvom de begår fejl, er det ikke ens betydning med de bliver frafaldende. Man skal ikke udnytte disse fejl, men tværtimod holde dem hemmeligt.

47. Siyanatul 'ilm: Beskyttelse af viden.

Hvis man har opnået en stilling hvor man har elever under sig, skal man passe med hvad man siger. Eleverne fanger det som de hører, og vil derfor fortælle det videre til andre. Det er dårligt for Islam, fordi man udtaler sig om noget der ikke er korrekt, der på den måde kommer til at hænge på ens egne skuldre.

48. Al mudara la al mudahana: At forstå situationen omkring dig.

Man skal tage udgangspunkt i de omstændigheder man står i. Der kan nemlig opstå situationer, hvor en sag kan være problematisk for omgivelserne. I stedet for at man går på kompromis, så skal man omlægge sagen på en måde som vil give en bedre forståelse uden at man sælger sin *deen*. Et eksempel kan være *Niqab*, hvilket er et hyppigt debatteret emne, hvor *kuffar* og mange muslimer ikke ser det som traditionelt og et problem i det vestlige samfund. I stedet for at man giver dem ret og gå på kompromis, skal man holde fast ved det og forklare det på en måde, som vil give dem en bredere forståelse for det.

49. Al gharamu bil kutub: At have kærlighed til bøger.

Man kan ikke være *talibil 'ilm* uden at læse bøger. Derfor skal man danne sig en form for kærlighed til bøger ved at læse dem, sætte sig nogle tidsplaner for færdiggørelse af dem og købe jævnligt nye bøger.

50. Qiwamu maktabatik: Hvordan man opstiller sit bibliotek.

51. At ta'amulu ma'al kitab: Hvordan man håndtere en bog.

- 1) At kende forfatteren.
- 2) Introduktion til bogen.
- 3) Hvad den indeholder.

52. Wa minhu: Vedrørende bogen. (svar til punkt 51)

Når man køber en bog skal man ikke sætte den på bogreolen, før man har skimmet den igennem.

53. I'jamu al kitaba: At skrive korrekt.

Kapitel 7: Det man skal holde sig væk fra.

Kapitlet indeholder følgende punkter:

54. Hilmu al yaqazha.
55. Ihzhar an takuna aba shibr.
56. At tasaddur kablah at taakul.
57. At tanammur bil 'ilm.
58. Tahbir al kaghid.
59. Mawqifuka min wahim man sabaqak.
60. Daf'u ash shubuhah.
61. Ihzhar al lahn.
62. Al ijhad al fikri.
63. Al israiliyat al jadida.
64. Ihshar al jadal al bi zanti.
65. La taifiyyah wa la hizbiyyah yu'qat al walau wal bara 'alaiha.
66. Nawaqidu hazhihi al hilya.

54. Hilmu al yaqazha: At dagdrømme.

Man skal ikke forestille sig man er noget, på baggrund af den viden man har.

55. Ihzhar an takuna aba shibr: Pas på med at være ham, som er kaldt for *Aba Shibr*.

'*Ilm* er opdelt i tre for dem som er havnet i *Shibr*. Disse er metaforisk for ikke at opnå *kibr*:

- 1) Første *Shibr* er ligesom *Iblis*. - *Kibr*
- 2) Ved anden *Shibr* falder man til ro. - *Tawadduh*
- 3) Ved tredje får man dannet '*ilm*. – '*Ilm*.

56. At tasaddur kablah at taakul: At være i fronten før man er kvalificeret.

Dvs. at man ikke skal vise sig som noget højststillende man ikke er egnet til endnu. Man skal f.eks. ikke spille *Sheikh*, når man ikke er det.

57. At tanammur bil 'ilm: At en person viser sig frem med en begrænset viden.

58. Tahbir al kaghid: At skrive selvom man er tom.

Man kan ikke være en forfatter uden at have baggrundsviden, dvs. man skal have kendskab til det emne man vil skrive om. Endvidere skal man være korrekt i det man skriver.

59. Mawqifuka min wahim man sabaqak: At falde over en *sheikh*'s fejl.

Det er vigtigt at man ikke tage *sheikh*'s fejl og viderebringer det, men derimod dækker over den.

60. Daf'u ash shubuhah: At undersøge det der er tvivlsomt.

61. Ihzhar al lahn: Pas på fejl i læsning, skrivning og udtalelser.

Dette gælder især arabisk talende. Det vigtigt at man læser *ayat* og *hadith* korrekt, da et ord hurtigt kan få en anden betydning pga. et enkelt bogstav.

62. Al ijhad al fikri: At se bort fra ideer.

63. Al israiliyat al jadida: De ny israelske fortællinger.

Man skal holde sig væk fra orientaler. En orientalist er en ikke muslim, der studere Islam for netop at bekæmpe den. Det kan også være modernister.

64. Ihshar al jadal al bi zanti: Hold dig væk fra de Byzantiske taler.

Mens Byzantien blev angrebet, sad byzantinerne og diskuterede ligegyldige ting med hinanden.

Dette indebærer at man skal undgå tomme diskussioner, som hverken gavner dig eller andre.

65. La taifiyyah wa la hizbiyyah yu'qat al walau wal bara 'alaiha: Man skal ikke danne *wala* (loyalitet) og *bara'* (illoyalitet) på grund af en gruppe eller et parti.

Man skal tværtimod have sin *wala* og *bara'* på baggrund af Quran og sunnah.

66. Nawaqidu hazhihi al hilya: Benægtelse af bogen *Hilya talibil' ilm*.

Efter at have anerkendt bogen og dens retningslinier, opfordres der til at passe på at falde i disse følgende 10 trin:

1. At fortælle hemmeligheder.
2. At lave *namima* (sladre).
3. At holde på sin egen mund.
4. At lave for meget sjov.
5. At blande sig i folks privatsnak.
6. At hade muslimer.
7. At misunde andre.
8. At have dårlige tanker om folk.
9. At sidde med *mubtadia*.
10. At viderebringe andres fejl til ens egen familie.